

Festspielhuset i Bayreuth

Forårstur 2011 Tyskland-Østrig-Italien-Frankrig-Tyskland

For syvende år i træk startede vi på vor forårstur i april måned. Denne gang den 1. april.

Vi aflagde nogle besøg, da vi kørte mod syd, så vort første mål var lystbådehavnen i Schleswig. Da vi nåede så langt, var det blevet regnvejrs, så det blev en hyggeaften i camperen. Næste morgen startede vi igen op for at køre længere mod syd, og vi nåede Magdeburg i solskin og parkerede sammen med mange andre autocampere på den skønne havneplads. Vort første besøg her skulle være Domkirken, men den var lukket grundet koncert om aftenen, vi gik så videre for endnu engang at se den spændende bymidte HUNDERT-WASSERHUSENE, som jo næsten er en hel bydel.

Næste dag kørte vi i solskin til Bayreuth. Parkerede ved Lohengrin Ther-

mer: 6 euro. Et kur og wellnesscenter. Og derfra kørte vi med bus til centrum.

Vi kom for sendt til rundvisning i Wagners Festspielhus. Drikker kaffe ved siden af Markgrevens Operahus, bygget i 1700 tallet af Markgrevinde Vilhelmine og hendes mand.. Og så til dagens store oplevelse, nemlig et besøg i det store smukke barok-teater. Gammelt men utroligt smukt.

Den 4. april vågner vi op til et kraftigt regnvejrs, så vort planlagte besøg i Nürnberg bliver gemt til en anden gang. Næste stop bliver på campingpladsen Innsbruck. En ny plads, som ligger meget højt med en flot udsigt over Innsbruck. Næste dag kører vi ned forbi Verona – der har vi været tidligere – og kører til Venedig, eller rettere til camping Fusina, hvorfra vi sejlede over Venedig. Der var jo meget vi gerne ville se i Venedig, og

det var jo før turiststrømmen rigtig satte ind, men der var mange turister, og der var utroligt mange unge, og mange gik med tegneblok og skriveblok, så de forberedte måske deres prøver og eksamen. Der var dog lidt plads på en båd på Rio Grande, så vi fik en sejltur og kunne beundre de flotte gamle bygninger langs med floden. Derefter aflagde vi besøg på Markuspladsen og i Markuskirken. Den sidste sejltur den dag blev så tilbage til camping Fusina.

Vi var efterhånden kommet meget langt fra Thy, men det blev mere og mere spændende, jo længere vi kom mod syd. Derfor syntes vi, det kunne være spændende at aflægge besøg i REPUBBLICA DI SAN MARINO. Naturen

fortsættes side 10

San Marino

her er så meget anderledes end i Danmark. Vi finder ad stejle veje med masser af skrappe sving op til campingpladsen Centro Vacanze. Men hvordan kunne vi nu komme helt op på bjergets top, op til den gamle by for der var langt at gå op ad og op ad, men der kørte en lille bus fra campingpladsen og helt op med os. Der var dejligt sommervarmt, oliven og pebertræer i fuld blomst. Det var så smukt, at det ikke kan beskrives, men må opleves. Kør selv ned og se det.

Vel tilbage på campingpladsen af lagde vi – sammen med mange andre campister – besøg i pladsens restaurant, hvor vi spiste en dejlig middag og fejrede vor bryllupsdag. Et hyggeligt sted hvor vi også evt. kunne fejre guldbryllup, men det får jeg vist ikke igennem og godkendt.

Det næste sted vi glædede os til at besøge var Assisi. Der måtte vi også gennem skrappe sving og flittig gøre brug af gearskiftet, inden vi kom op til campingpladsen. Campingpladsen ligger på bjergets top, kun 2 km fra Assisi, så der var en dejlig travetur ind til byen, den by

San Francesco kirken i Assisi

hvor Frans (franciskanermunken) blev født, stiftede denne munkeorden. Den første kirke tilegnet Frans er udsmykket med utallige smukke kalkmalerier, og i

dag er der bygget en stor og flot kirke ovenpå. Vi besøgte også Sankta Klara

fortsættes side 11

Pompei

kirken, som er bygget til minde om Klara, som startede nonneordnen Clarissasøstrene, og et besøg i Domkirken var også en stor oplevelse.. Det var også en meget stor oplevelse at stå på det højeste sted i byen i stærkt sollys, og have udsigt ca. 25 km kompasset rundt. Det var så smukt, og vi kunne være blevet der resten af ferien, men vi havde jo planlagt noget andet.

Vi har tidligere været i Rom, så der kørte vi forbi og ind på camping Zeus i Pompei. De næste dage gik med at se resterne af den gamle by Pompei, som blev begravet i vulkansk aske i år 73. Og nu langt senere gravet ud og frilagt. Og i nabobyen Herculaneum graver man stadig ud, og her er meget mere velbevaret og det skyldes, at den vulkanske aske ikke var så varm og glødende, da den nåede ned til den lille havneby. Når vi nu var kommet så langt hjemmefra skulle vi da også aflægge et lille besøg i Napoli. Vi lod camperen stå på camp Zeus og kørte med tog ind til Napoli. Det var også en stor oplevelse at gå på hovedgaden Corso Umberto, som vel

San Remos gamle bykerne

fortsættes side 12

flere km lang og ca 100 m bred. Et utal af forretninger og gadehandlere. De store boligblokke – 5 etage – ned gennem det meste af hovedgaden var nyrenoverede og malet i forskellige farver, det så rigtig godt ud.

Men vi måtte forlade det specielle smukke område i Italien. Vi ved godt, at vi kan komme endnu længere mod syd, men vi vælger nu at sætte kursen hjemad, men vi skal lige et par omveje, når vi nu kører mod nord igen.

Denne gang kører vi vest om Rom og kører noget senere forbi Pisa og Genova og drejer ind til SanRemo og kører til campingpladsen Villaggio dei Fiori. En stor og dejlig plads. Og her møder vi flere danskere. Det er sidst på dagen, og vejret er lidt køligt, så cyklerne bliver låst for natten, og vi går ind i camperen og tænder computeren. for nu må vi vide, hvad de kongelige tvillinger har fået af navne. Næste dag tog vi så cyklerne ned fra deres plads, og cyklede en lang tur mod øst på den flotte strandpromenade og på tilbagevejen stillede vi cyklerne fra os og gik en tur i byen og ville se den gamle bydel, men det var nu hårdt for en gammel mand. Hundredvis af trapper opad og lige så mange tilbage igen.

Vi kom også forbi en meget, meget stor og flot bygning og talte om, hvem der mod boede der, men da vi kom tættere på .kunne vi jo læse, at der stod CASINO, så vi nøjedes med det flotte syn udefra.

Efter planen ville vi længere mod vest, så vi kørte og havde først Monaco på venstre hånd, derefter Nice og Cannes og Marseille og så mod nord til Avignon, hvor vi på vestsiden af Rhonefloden fandt en dejlig campingplads. Herfra sejlede vi over til Avignon. Vi har været der før, men skulle da lige over og se de kendte steder. Et besøg i Pavepaladset og St. Stefanskirken, hvor vi fik en palmegren med hjem – det var palmesøndag.

Det var nu vest for campingpladsen, der var vort egentlige mål denne gang, nemlig Villeneuve de Avignon. for at besøge fort St. André, der inden for ringmuren huser den skønneste have. Og

Silke dragt fra Museet i Lyon

så er der den flotteste udsigt ind over Avignon.

Det er blevet 2. påskedag og vi må på vejen igen for at komme til Lyon. En fin campingplads med fine faciliteter og her går dagen med afslapning og læsning. Næste dag kører vi i bus til metroen.

1. stop er et museum med silkestoffer. Gamle med smukke mønstre og gamle kinesiske rober og smukke rokokokjø-

fortsættes side 13

Louvre i Paris

Hospitalet i Baune

ler, tæpper og duge og alt i silkevævning. Vi kører med kabelbane op til Notre Dame kirken, som er meget stor og flot. Færdigbygget i 1893. Nede i på det flade igen besøger vi en forretning med eget væveri, og ser der bliver vævet tørklæder og slips m.m. Det var vist ikke så billigt, men vi måtte have et par minder med.

Nu skriver vi den 20. april og vi kører mod nord for at besøge byen Baune. Der jo en dejlig historie om denne by. En der bygger et hospital, mest for de der ikke har råd til at være et sådant sted. I dag står det gamle hospital som museum. Der er bygget et andet hospital, der er hotel m m. For at få det til at klare sig økonomisk, blev

fortsættes side 14

der givet gaver. Gaverne blev større. Det blev marker omkring byen, så der i dag er et stort jordtilliggende, som er vinmarker. Hvert efterår bliver der afholdt en stor vinauktion, som så giver penge til videre drift af hospitalet og de øvrige aktiviteter. Også her blev det et par meget oplevelsesrige dage, og kommer vi så langt hjemmefra igen, må vi lige forbi.

Så var det planen, at vi skulle længere mod nord, men hvis vi nu ikke kom så langt hjemmefra igen, ville vi lige til Paris endnu engang. Vi drejede altså mod vest, og inden længe kunne vi jo se Eiffeltårnet. Men det blev lidt af en prøve, at komme til campingpladsen i Maisons Laffitte, for der var meget vejarbejde og mange omkørsler, og det kunne GPS ikke finde ud af, men vi kom da frem og fik en dejlig plads lige ved Seinen, hvor vi bare kunne side i dagevis og se på skibstrafikken, men vi ville jo noget andet. Så vi besøgte Triumfbuen, Concordepladsen, en lille tur i Petit Palais, med kabelbanen op til Sacre Cour kirken, Notre Dame og et kikk forbi det kæmpestore museum Louvre.

Dagene gik alt for hurtigt og nu var det blevet den 24. april, så nu skulle vi hjemad. Vi besøgte campingplads i Bertrix i Ardennerne, læser og slapper af.

Næste stoppested blev Aachen, en gammel tysk by hvor man har lavet autocamperplads inde i byen, men der var 1 km med 9 % stigning op til centrum, så det tog lidt tid. Men op skulle vi, for jeg ville gerne se Domkirken, for den arkitekt, som har tegnet Frederikshavn's kirke var inspireret af et besøg i Aachen, og det måtte jeg lige kontrol-

Køln

lere. Det kunne man også gode se, dog var denne her jo voldsomt større.

Men dagen efter besøgte vi Køln Domkirke. Den er jo langt, langt større, men de er vist heller aldrig blevet færdig med byggeriet, for der var stillads både ude og inde og det var der også for 30 år siden. Godt ord igen, for det da godt, at der er nogle der holder det gamle byggeri ved lige, ellers falder det bare sammen, og det ville jo ikke se godt ud. Vor autocamper er blevet for gammel til, at jeg turde køre ind på den sædvanlige plads i Køln. Det kunne jo blive et dyrt besøg. Dog mødte vi nogle på vej hjem, som lige havde købt en camper lig med vores, og de kendte ikke reglerne, men

blev gjort bekendt med dem inde i Køln. Men politiet trøstede dem med, at de da var velkomne, for de var jo turister. Vi kørte altså ikke der ind, men var på campingplads Berger. Parkerede lige ved Rhinen og vi cyklede langs med Rhinen – 8 km – til vi var ved Domkirken.

Den 28. april "landede" vi igen i Thisted efter at have kørt 6235 km. Igen en inspirerende og oplevelsesrig ferietur og hvis vi ikke førte logbog, så kunne vi ikke huske det hele, men engang imellem kommer logbøgerne frem, og så tager vi turen igen.

Elsa & Erling Højgaard (2478)

Kommentar til diskussionen om Betalingsringen

Set med de lokale sjællandske briller, har der her først på året været megen snak om betalingsringe, trængselsringe og andre "ringe" løsninger på herværende trafikproblemer. Alt sammen som om det var nye tanker. Hvis det kan hjælpe, kan jeg berolige med, at der intet nyt er i det. I sin tid da voldene omkransede kongens by, opkrævede myndighederne skat eller told af vogne, der skulle passere gennem portene og rigtig mange år har der ligget en betalingsring rundt om Sjælland og Lolland Falster. I dag hedder den ring brotakster og færgebilletter. Har disse ringe givet mindre trængsel? Jeg spørger bare...

Som jeg opfatter sagen om betalingsringen, så er det endnu et forsøg på at få bilisterne til at betale en ekstra skat, som om vi ikke betaler nok i forvejen. Desværre tror jeg ikke på, at der med opgivelsen af den københavnske betalingsring og indførelse af skat på leasing er lukket for myndighedernes kreativitet. De skal nok finde på andre metoder til at trække penge ud af danskerne.

Her kunne man måske foreslå at betalingsringen blev udvidet til at omfatte hele landet således, at man med en "vignet" som i Østrig kan fordele byrden på samtlige bilister inklusive udlændinge, mod at man så fremover kunne passere

broerne uden ekstra betaling. Problemet er jo nok, at ovenstående ville give mere trafik, hvilket er i modstrid med politik, der i øjeblikket hersker på Christiansborg. Jeg tror på, at fleksibiliteten ved at kunne passere broerne uden ekstra betaling vil gavne samfundet og mindske arbejdsløsheden.

Max (13)